

เอ็กซ์ไฟล์เดือนตุลาคม ๒๕๕๒

เมื่ออากาศยาน B 717 กลับบ้าน

ผมดูรูปอากาศยาน Boeing 717 HS-PGR “หลวงพระบาง” มีคำบรรยายใต้รูปว่า “Rolling on departure from runway 23 and on its way to the USA after the lease of this aircraft ended” แปลความได้ว่า เธอ และเพื่อน ๆ อากาศยานรุ่นเดียวกันทั้ง ๔ ลำ ก็กำลังถูกปลดประจำการจากน่านฟ้าไทยต่อไปลวดลายสวยงามบนลำตัวเธอ ซึ่งเป็นที่มาของ Boutique Airlines กลายเป็นความทรงจำ หรือตำนาน เมื่อคืนนี้ ผมเดินทางกลับจากสอนหนังสือที่ พิษณุโลก ถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ไม่เห็นเธอทั้งสี่ลำ แปลว่า คงหมดเวลาของพวกเธอ (ซึ่งมีเพียงสี่ลำ ใน ฝูงบิน และในประเทศไทย) ที่ทำหน้าที่ในฝูงบิน และน่านฟ้าไทยเป็นเวลาตั้งสิบปี

717-231 HS-PGR rolling on departure from runway 23 and on its way to the USA after the lease of this aircraft ended (กำลังจะเห็นฟ้าจากทางวิ่งที่ ๒๓ ของท่าอากาศยานใน Scotland เพื่อมุ่งหน้ากลับบ้านที่สหรัฐอเมริกา ภายหลังครบกำหนดสัญญาเช่า)

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ B 717-21S HS-PGO “อังกอร์” (Angkor) ที่ท่าอากาศยานภูเก็ต ๒ B 717-23S HS-PGP “สมุย” (Samui) ที่โรงประกอบอากาศยาน (Home of Boeing 717) ภาพในอดีตก่อนที่เธอจะเดินทางจากสหรัฐอเมริกามาประจำการในฝูงบินของ Bangkok Airways ๓ B 717-21S HS-PGQ “สุโขทัย” (Sukhothai) “ที่ท่าอากาศยานดอนเมือง ลวดลายบนลำตัวเธอเป็นผลงานที่ชนะการประกวด” และ ๔ B 717-21S HS-PGR “หลวงพระบาง” (Luang Prabang) ขณะเดินทางถึงท่าอากาศยานภูเก็ต

เรื่องเล่าจากพัทยา

ต้นเดือนตุลาคม ภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กำหนดไปสัมมนาบุคลากรที่พัทยาชลบุรี ผมมีงานยุ่งมาก หากแต่เพราะเป็นอาจารย์คนหนึ่งในภาควิชา หากจะต้องไปก็ต้องพยายามไปให้ได้ ทั้งที่จับไข้ ตั้งใจเพื่อหาเวลาพักผ่อน เยี่ยมลูกศิษย์ และทำธุระ คั้นวันเดินทางฝนตก ต้องสวมเสื้อกันหนาว และกันฝนในตัวเดียวกันออกจากบ้านราวสามทุ่ม ไปขึ้นรถที่มหาวิทยาลัย รถออกจากมหาวิทยาลัย ๒๒.๐๐ น มุ่งหน้าศรีสะเกษ สุรินทร์ ถึงอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วมุ่งหน้าสู่วัฒนานคร สระแก้ว ก่อนเข้าสู่พัทยาชลบุรี เป็นการเดินทางจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่ภาคตะวันออกโดยตรง ถนนหนทางถือว่าดี ถึงคิมา หากแต่อาจจะเปลี่ยว หากไม่คุ้นเคยก็คงกลัว โดยเฉพาะเดินทางยามค่ำคืน

(ซ้าย) เมื่อเริ่มออกเดินทาง ผมถ่ายจากที่นั่ง

ด้านหน้า ข้าง ๆ คนขับรถ (ขวา) พี่สาว กำลังมุ่งชลบุรี และพัทยา ผมยังไม่หลับ และยังไม่วังนอน

กับลูกศิษย์เมื่อกว่าสิบปีที่แล้ว ที่โรงเบียร์พัทยา อาหารอร่อย โดยเฉพาะ Pizza เตาถ่าน และเพลงสนุก โดยเฉพาะเมื่อเจ้าของร้านคนเยอรมันออกมาร้องเอง โชว์พลังเสียง เรียกเสียงปรบมือจากแขกไทยเทศได้ทุกครั้ง (ซ้ายไปขวา) ๑ นครา แสงสง่าศรี ว่าที่เจ้าบ่าว ที่ผมจะต้องกลับมาแต่งงานของนคราอีกครั้งที่ชลบุรี ๒ ประวิทย์ ศรีนวล เด็กซื่อคาเฟ่ในอดีต ที่เคยแวะเวียนไปเยี่ยมผมที่อุบลราชธานี เมื่อครั้งเดินทางไปทำงานที่นั่น และผ่านไปทำงานที่เขื่อนน้ำเทิน สปป ลาว ๓ ธนกฤต ปอยเทียบ และสัญญา ตราช่าง (ขวาสุด) ซึ่งกลับจากทำงานที่เมืองกาซง ได้หัววัน มาเปิดกิจการเล็ก ๆ ของตนเองที่บ้าน

น้องหนุ่ม (จุนทร์ หล่อประดิษฐ์ชัย) ขับรถ

Mercedes ป้ายแดง ไปรับผมเช้าวันรุ่งขึ้น พร้อมน้องปอย ภรรยา แวะไปไหว้หลวงพ่อโสธร ไปคราวนี้คนน้อย อาจเพราะยังเช้า จึงได้ปิดทองหลังพระ ไม่มีรูปน้อยปอย ซึ่งรออยู่ด้านนอกวิหารก่อนที่จะพาผมไปพบคุณพ่อ และคุณแม่ของน้องหนุ่ม ซึ่งรอเลี้ยงอาหารอยู่ที่ร้านเดิมที่จะเชิงตรา วันนั้น อร่อยอิมแทบคานกลับกรุงเทพ หากน้องหนุ่ม และน้องปอยไม่ไปส่งถึงบ้าน ชัยนึกไม่ออกว่าจะกลับบ้านอย่างไร

เยี่ยมบ้านเยี่ยมคน

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ผมไปประชุมพิจารณาตำแหน่งวิชาการที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เข็นวันเดินทางโทรศัพท์ถามลูกศิษย์ (วิเศษฐ) ที่อยู่จังหวัดเลย ว่าให้ช่วยบอกเพื่อน ๆ หากว่างประชุมเสร็จจะนัดกินข้าว วิเศษฐไม่แน่ใจว่าจะติดตามใครได้เพราะเวลากระชั้นชิด ผมไปถึงมหาวิทยาลัยตั้งแต่เช้าตรู่ เพื่อใช้เวลาเดินดูที่เรียนเก่า ที่อยู่เก่า ซึ่งจากไปนานหลายปี เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะที่ตั้งคณะฯ มีอาคารหลังใหม่ ๆ ผุดขึ้นมาหนาแน่นจนแทบไม่มีที่ว่าง ส่วนหอพักเก่าหลังแรกที่เป็นเรือนไม้สองชั้นถูกรื้อถอนทำอาคารบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว การประชุมรวมรัด ใช้เวลาไม่มากเลย ประธานที่ประชุมเป็นท่านศาสตราจารย์ที่กระผมเคารพรัก ผมถูกดำเนินเรื่องมัดแต่ชักช้าทำอะไรอยู่ก็ไม่รู้ไม่ยอมเร่งรีบทำตำแหน่งวิชาการ ผู้ใหญ่ว่ากล่าวเหมือนให้พร เหย ๆ เสียดใจว่า เพราะผมบอกกับตัวเองแล้วว่า ช่างหัวมันเถอะ บางที อีกไม่นาน ผมก็จะไม่ใช่ครู หรืออาจารย์อีกต่อไปแล้ว เลิกประชุมลงมาข้างล่าง พบลูกศิษย์สามคน มานั่งรอ ตื่นเต้นเพราะหนึ่งในจำนวนนั้นคือวิเศษฐ ที่เดินทางมาจากอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย แปลว่าวงหูโทรศัพท์แล้วก็ต้องขึ้นรถทันที อีกสองคนคือสงกรานต์ ไชยสาร กับวัชระ สุวงศ์ ซึ่งกำลังเรียนปริญญาเอก ส่วนอีกคนที่ตามไปสมทบที่ร้านอาหารคือกฤษณ์ เสาวเวียง ที่กำลังจะจบปริญญาโททั้งสองคนเรียนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาหารวันนั้น ออกจะแพง แต่ก็อร่อย และบรรยายกาศดีเสร็จธุระผม ไปทำธุระอื่น ที่สมาคมวิชาชีพ และสภาวิชาชีพ

อาหารญี่ปุ่นมือเดียวกับลูกศิษย์เก่า

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนตุลาคมสอบเสร็จปิดเทอม ผู้คนหายไปจากมหาวิทยาลัยอย่างรวดเร็ว เป็นช่วงเวลาที่ดีแก่นักศึกษากลับภูมิลำเนา หรือทำกิจกรรม แปลกแต่จริงผมยุ่งมากขึ้น เพราะความที่ไม่มีใคร หรือต้องทำงานแทนคนอื่น ๆ เดือนตุลาคม ผมตั้งใจจะเดินทางมากขึ้น เพราะเบื่อตัวเอง เพราะนัดหมายที่ผลัดผ่อนมานาน หรือเพื่อทำธุระให้แล้วเสร็จ เดือนนี้ มีจดหมายให้ตอบบ้างพอควร

Date: Fri, 30 Oct 2009 19:07:56 +0700

สวัสดีครับ อ.สถาพร ที่เคารพ วันอาทิตย์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อาจารย์อยู่ที่อุบลราชธานี หรือเปล่าครับ พอที่ผมจะไปงานแต่งงานจิตรพลพุ่มนี้ (๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ที่มุกดาหารนะครับ แล้ววันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ก็จะไปเยี่ยมอาจารย์ และเอารูปไปให้อาจารย์ที่อุบลครับ ไม่ทราบว่าคุณอยู่ที่อุบลหรือเปล่าครับ ถ้าอาจารย์ไม่อยู่ก็ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวผมจะแวะฝากไว้กับเพื่อนที่อุบล แล้ววันจันทร์ที่ ๒ พฤศจิกายน จะให้เขาเอาเข้าไปให้ที่คณะฯ นะครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง วิเศษฐ สิทธิแก้ว (ตอนนี้เปลี่ยนชื่อใหม่แล้วครับ เป็น อัคร) wichet_en@hotmail.com

สถาพรตอบ I'll be at home. Feel free to call. I will offer you a lunch or dinner. (หมายเหตุ ผมตอบเมลนี้ที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ บน PDA เกรงว่า อักษร หรือ Font ภาษาไทยจะเพี้ยนจนอ่านไม่ได้ จึงพิมพ์ตอบเป็นภาษาอังกฤษ) ป.ล. ผมตรวจสอบดูแล้วปรากฏว่ารูปบัณฑิตที่ถ่ายบน Stand ที่หายไปคือรูปบัณฑิตรุ่น ๑๒ เป็นรุ่นหลังวิเศษฐหนึ่งปี ดังนั้น ผมจึงเก็บรูปที่วิเศษฐกรุณาอบให้คณะฯ ไว้ หากแฟนวาง ให้เขาแวะไปรับด้วยครับ หรือจะให้ผมเอาไปส่งให้ที่บ้านก็ได้ นะครับ (หากส่งโดยวิธีอื่น เกรงกรอบรูปจะเสียหาย) ขอบคุณครับ

Date: Fri, 23 Oct 2009 16:23:38 +0000

สวัสดีครับ อาจารย์ครับอาจารย์เป็นอะไรครับเห็นเงียบไปเลย สงสัยงานยุ่ง อธิเรื่องงานผมสุดท้ายก็สอบไม่ติดรถไฟฟ้าได้ดิน T-T สถานะตอนนี้ก็เลยว่างงานเต็มรูปแบบ ตอนนี้ผมก็พยายามหางานใหม่ อยู่ครับใจผมตอนนี้อยากเข้าไปเที่ยวหาอาจารย์ที่อุบลแต่กลัวอาจารย์ไม่ว่างเดี๋ยวจะเป็นการรบกวนเกินไป^^ จริงกะไปหาช่วยงานแหละครับดีกว่าอยู่เฉยๆ (แต่ไม่รู้ไปแล้วจะไปช่วยหรือกวนอาจารย์มากกว่า) ตอนนี้ผมก็สมัครงานเรื่อยๆแต่ก็ยังไม่มีการจะเรียกผมสักที เริ่มท้อใจอีกแล้วแต่ก็ต้องสู้กันต่อไป จักรพงษ์ เสนิงวงศ์ ณ อุชุธยา onizuka_302@hotmail.com

ป.ล. ขอให้อาจารย์แข็งแรงนะครับพักผ่อนเยอะๆตอบผมด้วยน้ำครับผมเป็นห่วงครับ^^

สถาพรตอบ ใหม่ ก่อนปิดเทอม ผมล้มป่วย เป็นรูสหัสวัด พอหายป่วยก็ เจ็บ ๆ ไข้ ๆ อย่างต่อเนื่อง ลมหนาวมาแล้วคงเป็นเพราะอากาศเปลี่ยนแปลง ผมยังตรวจข้อสอบอยู่เลยครับ ทั้งที่สัปดาห์หน้าจะเปิดเทอมแล้ว ยังเดินทางขึ้นล่องกรุงเทพ อุบลราชธานีงานมี แต่เราอาจยังหามันไม่เจอ อย่าคิดมาก ค่อย ๆ หาไป ช้าหน่อยแต่อาจถูกใจมากกว่าสักแต่ว่างงาน อะไร ๆ ก็ทำ ๆ ไป จนกลายเป็นฝันร้ายใหม่ล่ะ

Date: Thu, 22 Oct 2009 04:57:19 +0700

กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพ อาจารย์สบายดีนะครับ ส่วนผมสบายดีครับมีทั้งทุกข์ทั้งสุขปนเปกันไปตามธรรมชาติของมนุษย์ ใช้เวลาปรับตัวตั้งนานในเรื่องเนื้อหาที่เรียน ตอนนี้ค่อนข้างดีขึ้นเยอะแล้วครับเพราะผ่านการสอบกลางภาคมาแล้วได้ ๓.๐๐ ครับ เหลือปลายภาคให้แก้ตัวอีกครับ ผมมีเรื่องอยากคุยกับอาจารย์ตั้งหลายเรื่อง แต่พอเอาเข้าจริงๆแล้วกลับไม่รู้จะพูดอะไรดีเรียบเรียงไม่ถูกเลยครับ อาจารย์ดูแลสุขภาพด้วยนะครับ ปิดเทอมแล้วก็ควรพักผ่อนบ้างนะครับ ช่วงนี้อาจารย์เปลี่ยนแปลงบ่อยเดี๋ยวฝนเดี๋ยวแดด ระวังเป็นไข้หวัดไม่สบายนะครับ เอมยังไม่มียุโรปเหล่านี้ กำลังอยากได้พอดี ถ่ายได้ครบถ้วนเหมือนเป็นวิศวกรถ่ายรูป ขอบคุณครับนายช่างสถาพร เอกลักษณ์ จันทะบุคศรี eakkaluk_88@hotmail.com

สถาพรตอบ แต่ก่อนสมัยมีนักเรียนไทยทั้งหมดราว ๒๐ คนในเอไอที มีหลักว่า สอบกลางภาคได้เท่าใด หากยังเรียนคงเส้นคงวา สอบปลายภาคก็บวกเข้าไปอีกสัก ๐.๕ จำได้ว่าสมัยนั้น คนไทยหลายคน ทำเอาเพื่อน ๆ หนาวเพราะได้ ๔.๐๐ แต่บางคนก็ทำเพื่อน ๆ หนาวเพราะได้ ๒.๓ หรือ ๒.๕ ทำให้บางคนเรียนได้แค่ประกาศนียบัตร (Certificate) สมัยนี้นักเรียนไทยมากมาย Rule of Thumb นี้ น่าจะเปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม ๓.๐๐ ก่อนข้างน้อย ต้องตั้งใจมาก ๆ ๆ ๆ ๆ หากอยากเรียนต่อ ขอให้ตั้งใจนะครับ ขอบคุณที่ยังกรุณามีน้าใจถามทุกข์สุข ผมไม่มีวันปิดเทอมหรอก เพราะยังตรวจงานวิชาเขียนแบบวิศวกรรม (Engineering Drawing) ไม่เสร็จ งานอื่น ๆ ก็ยุ่งมาก ๆ ขึ้นเพราะไม่มีใครอยู่ ปิดเทอมเหมือนสิ้นใจ เทอมหน้า ผมต้องสอนเพิ่มอีกหนึ่งวิชา แทนอาจารย์ท่านหนึ่งที่ย้ายไปอยู่มหาวิทยาลัยขอนแก่น และกำลังเขียนคำอธิบายรายวิชาหนึ่ง ให้กับ คณะนิติศาสตร์ ไม่น่า หากถูกใจอาจย้ายคณะฯ ก็เป็นได้

Date: Tue, 20 Oct 2009 08:11:48 +0700

Airport Rail Link สวัสดีครับ ตอนที่เรียนจบมาใหม่ ๆ รู้สึกสับสนว่าจะเอาอย่างไรกับตัวเอง จะเรียนต่อหรือว่าทำงานสุดท้ายตัดสินใจหางานทำเพราะว่าหากเรียนต่อก็จะเรียนจบคงมีอายุสัก ๒๗ - ๒๘ ปี ถึงตอนนั้นไปสมัครงานไม่รู้จะตอบว่าอย่างไร ว่าทำอะไรไม่เป็น ไม่มีประสบการณ์อะไรเลย แต่ผมก็ไม่ได้หมายความว่าเรียนต่อไม่ดีนะครับ เหตุผลหลักที่ตัดสินใจทำงานเพราะไม่ชอบรบกวนพ่อแม่อีก รบกวนท่านมาพอแล้ว หากเลี้ยงตัวเองดีกว่าเมื่อถึงเวลาที่ต้องเรียนต่อคงต้องหาทุนส่งตัวเองเรียนอีกที พอเลือกทางนี้แล้วหางานอยู่นานจนกรมทางหลวงเปิดสอบ (ผมตัดข้อความที่บอกเล่าเรื่องส่วนตัวของอนันตศักดิ์ออก) พอสอบติดก็เลือกลงสำนักก่อสร้างสะพานแบบที่หวัง

ไว้แต่แรกสนใจ ไม่ว่าจะตำแหน่งอะไรขอเพียงเราตั้งใจและมีความสุขกับมัน เราก็มีความสุขได้ในสำนักก่อสร้าง สะพานเท่าที่ผมรู้จักมีลูกศิษย์อาจารย์อยู่สองท่านครับ ท่านแรกคือ พี่อำนวยการ ศรีอิสราณุสรณ์ อีกท่านคือ พี่รัฐพงษ์ เลิศสุวรรณไพศาล (พี่รัฐพงษ์เขาบอกว่าอาจารย์คงจำเขาไม่ได้) ทั้งสองท่านตอนนี้เป็น Project Engineer แล้ว ซึ่งโครงการที่ผมจะไปทำงานที่สุราษฎร์ นั้นมี พี่รัฐพงษ์ เป็น Project Engineer ครับ ครั้งแรกที่พี่ทั้งสองรู้ว่าผมก็เป็นลูกศิษย์อาจารย์นั้น ต่างก็ถามถึงอาจารย์ว่ายังเหมือนเดิมอยู่หรือเปล่า เจ็บป่วยอยู่ตลอด ชุดทำงานเสื้อขาวกางเกงดำตลอดไข่ม้อย เวลาสอนก็จะมักมีมุขตลกเสมอ ๆ คุยถึงเรื่องอาจารย์กันที่ไรก็รู้สึกสนุกสนานตลอด ทั้งสองท่านรวมถึงผมต่างก็บอกเหมือนกันว่าถ้าหากนึกถึงคำว่าอาจารย์หรือครู คนแรกที่ต้องนึกถึงก็คือ อาจารย์สถาพร โกลานี่แหละครับ สวัสดิ์ครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง อนันตศักดิ์ ประภัสสร sak-progear@hotmail.com ปล.ตอนนี้ผมมีคำแนะนำชื่อใหม่แล้ว คำนั้นคือ นายช่าง ครับ คนแรกที่เรียกคือแม่บ้านอายุรุ่นป้า ครั้งแรกที่ได้ยินรู้สึกแปลก ๆ ไม่เคยชิน นาน ๆ ไปรู้สึกว่าการนี้ฟังดูมีพลัง มีความน่าเชื่อถือ คนที่เรียกเราแบบนี้เขาคงเชื่อมั่นในความสามารถของเรา ทำให้ผมรู้สึกว่าตัวเองมีค่ามากขึ้น ตอนนี้รู้สึกดีใจทุกครั้งที่มีคนเรียกว่า นายช่าง ต่อไปไม่ว่าผมจะมีตำแหน่งอะไรก็คงบอกให้เขาเรียกว่านายช่างเหมือนเดิม

สถาพรตอบ ดีใจเมื่อได้อ่านเมลล์จากอนันตศักดิ์ เพราะเหมือนกับได้พบลูกศิษย์สามสิคนในคราวเดียวกัน อนันตศักดิ์ตัดสินใจไปแล้ว ถูกต้องแล้ว ไม่ต้องคิดอะไรอีกต่อไป นอกเหนือจากตั้งใจทำงานเรียนรู้ให้มากที่สุดเร็วสุด วันใดเมื่อกลับไปเรียนต่อ ก็จะได้เปรียบคนอื่น เพราะโดยพื้นฐานเป็นคนเก่งอยู่แล้ว ผมจำทุกคนได้ บอกเขาด้วย จำอำนวยการได้เพราะเขาจะเป็นลูกศิษย์คนแรกที่หลังจากเรียนจบแล้ว สามารถสอบเข้าเรียนปริญญาโทได้เป็นคนแรก (ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ผมจำชื่อและนามสกุลของรัฐพงษ์ได้แน่นอนครับครับ แต่จำหน้าเขาไม่ได้ อีกสองคนที่จำได้ดีคือ สมใจ ขาวพลศรี กับสมักร เลือดวงศ์หัด ฯลฯ มีอีกหลายคนครับ ที่จำได้เพราะเขาเหล่านั้นเป็นลูกศิษย์รุ่นแรก ๆ เรียนสอนกันตอนกลางคืนเสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะนักศึกษา เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้พักสอนตอนช่วงเย็น วันนั้นแม้ทุกอย่างจะลำบาก และดูจะสิ้นหวัง (เศรษฐกิจกำลังวิกฤติ) แต่เป็นวันแห่งความทรงจำ อนันตศักดิ์เขียนไปคุยกับผมได้บ่อย ๆ โชคดีนะนายช่าง คราวนี้รู้แล้วใช่ไหมว่า ผมเมื่อเป็นครู ก็ต้องอยากกลับไปเป็นนายช่างสวัสดิ์ครับ

อำนวยการ และสมักร เลือดวงศ์หัด พบกันเมื่อสักสี่ห้าปีก่อนในการประชุมวิชาการของสมาคมทางหลวง

Date: Mon, 19 Oct 2009 17:55:55 +0700

เรียน อาจารย์ สถาพร ครับ ผม และประวิทย์ ได้ตรวจสอบแล้ว มีการแก้ไขตามรายการแนบท้ายครับ ช่องที่ได้ตรวจสอบ มีดังนี้ครับ ช่องที่ ๑และ๒ตรวจสอบแล้ว ช่องที่๔ ตรวจสอบแล้วช่องที่ ๕ ตรวจสอบแล้ว ช่องที่ ๑๐ (กรอกเฉพาะ Yes / No) ตรวจสอบแล้ว ช่องที่๑๑ ไม่ได้ตรวจสอบครับช่องที่๑๒ตรวจสอบแล้ว ช่องที่ ๑๓ ตรวจสอบแล้ว สุพจน์ supoj_59@hotmail.com supoj.kongsinsuwan@bluescopesteel.com

สถาพรตอบ ได้รับแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

Date: Fri, 16 Oct 2009 10:55:27 +0700

เรียน พี่สถาพรผมใคร่ขออนุญาตนำคำรารออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก ฉบับวิธีกำลัง ของพี่ ใช้เป็นหนังสือประกอบการสอนนิสิตระดับปริญญาโทของภาควิชาของผม (เป็นนักศึกษาศูนย์การเรียนต่างจังหวัด) ในรายวิชาการออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นสูง (ชื่อวิชาในหลักสูตร) นอกจากนี้ทางภาควิชาและผมจะเป็นผู้จัดหาหนังสือประกอบการสอนนี้แก่นักศึกษาเอง จึงอยากทราบว่าพี่มีการจัดจำหน่ายอย่างไรหรือไม่ หรือผมสั่งซื้อจากร้านจำหน่ายหนังสือได้โดยรีบขอบพระคุณครับ และขอให้พี่มีสุขภาพดีและแข็งแรงตลอดไปนะครับ รักและเคารพอย่างสูง ศักดา กตเวทวารักษ์ ภาควิชาครุศาสตร์โยธา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ sakda1998@gmail.com

สถาพรตอบ อาจารย์ศักดิ์ครับ ใช้ได้ตามสะดวกครับ เล่มวิธีกำลังเพิ่งกำลังจะจัดพิมพ์เพิ่ม เท่าที่รู้สำนักพิมพ์เอาไปวางขาย ที่ร้านแพร่พิทยา เช่นทรัล ลาดพร้าว และแผงที่จตุจักร ทั้งสองแห่งน่าจะลดราคาเท่ากันคือ ๒๐เปอร์เซ็นต์ และแถมปกพลาสติก ใบแก้คำผิด และตัวอย่างการคำนวณ เพิ่มเติม ดูได้จากเว็บไซต์ครับ www.sdhabhon.com ขอบคุณครับ ขอให้โชคดีเหมือนกันนะครับ

Date: Thu, 27 Aug 2009 23:37:49 +0700

ขอเป็นกำลังใจให้ท่านอาจารย์ครับ เรียนอาจารย์ที่เคารพ ผมชื่อ สันติ ฮาบสุวรรณ เป็นศิษย์เก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีรหัส ๔๑๑๒๖๘๘๑ถึงแม้ผมจะไม่เคยเรียนกับท่านอาจารย์ เพราะผมเรียนไฟฟ้าแต่ก็ได้ยินกิตติศัพท์ของท่านอาจารย์จากเพื่อน ๆ มากมายทั้งวิธีการสอนและความเป็นกันเองกับนักศึกษา หลังจากจบการศึกษา ผมยังเฝ้าติดตามการพัฒนาของมหาวิทยาลัยอยู่ตลอดเวลา เมื่อผมทราบข่าวว่าอาจารย์ได้รับแต่งตั้งเป็นคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ผมดีใจมากและคิดว่าเป็น โชคดีใหญ่หลวงสำหรับคณะของเรา ผมมีโอกาสได้อ่านบทความมากมายของอาจารย์หลายครั้งทำให้ผมรู้สึกว่าเป็นศิษย์ที่แท้จริง ผมเป็นเด็กบ้านนอกคนหนึ่งที่มีความใฝ่ฝันที่จะได้เป็นนายช่าง และสุดท้ายก็ทำสำเร็จ สถาบันและอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จได้ ผมอยากเป็นกำลังใจให้ท่านอาจารย์ในการพัฒนาสถาบันแห่งนี้ต่อไป และลูกศิษย์ของท่านทุกคนที่ ม.อุบล ทุกคนพร้อมที่จะเป็นกำลังใจให้ท่านต่อไปในการสร้างนายช่างที่มีศักยภาพ ดังเช่นท่านอาจารย์ ต่อไป ผมจะติดตามผลงานของท่านอาจารย์ต่อไปครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง นายสันติ ฮาบสุวรรณ santi.meta@hotmail.com

สถาพรตอบ สวัสดิ์ครับ กระผมขออภัยที่ตอบจดหมายล่าช้า เพราะจดหมายไปตกอยู่ใน Trash เกือบจะโดนลบทิ้งเสียแล้ว ขอบคุณครับที่กรุณาติดตามการเติบโตของคณะฯ ปีนี้ ประเมินประกันคุณภาพมหาวิทยาลัย คณะฯ ก็ยังคงได้คะแนนสูงกว่ามหาวิทยาลัย และอยู่ในระดับดีมาก (๒.๗๘) เเทมนี้ มีอาจารย์จากญี่ปุ่น ที่ Jpapp Oversea Development Cooperation - JODC ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวง METI (Ministry of Economics, Trade and Industry) มาช่วยสอนนักศึกษา IE ME EE ChE และสอนภาษาญี่ปุ่น และพาไปฝึกงานระยะสั้น มีอาจารย์ฝรั่ง จาก Arizona University ที่ท่านเคยเป็นอาจารย์รุ่นบุกเบิกที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น กรุณาบรรยาย และมีอะไรอีกหลายอย่าง นักศึกษาก็ได้รับรางวัลมากขึ้นครับ ดูไฟล์แนบ และ <http://www.sdhabhon.com/UBUEngineeringNews.html> ครับ แต่... บอกตรงๆ ว่าเราเจริญทางวัตถุมาก ที่น่าเป็นห่วงคือความเจริญทางจิตใจครับ ทั้งศิษย์เก่า และผู้ใช้นับชาติ หากช่วยกันเป็นระจกสะท้อน ก็จะดีครับ ปัจจุบัน ก็ได้เริ่มให้นักลกลภายนอก อาจารย์จากโรงเรียนต่าง ๆ และศิษย์เก่า เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ไม่รู้ว่าทำได้แค่ไหนสักวันหมดหน้าที่ผมก็คงจะต้องจากไปแล้วละครับ แต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะไปไหน อยากสอนหนังสือต่อไป ไม่รู้จะไหวหรือเปล่า ทุกวันนี้ แค่สอนวิชา Introduction to Engineering และ Engineering Drawing นักศึกษาปีหนึ่งหรือยกกว่าคน ก็แทบไม่ต้องทำอะไรแล้วละครับแต่สอนเด็กปีหนึ่งเหมือนปั้นดินเม็ดแรก

เหนื่อยแต่ก็ได้อะไรมาเยอะ ขอคุณพระคุ้มครองให้คุณสันติก้าวหน้า พบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และมีความสุข
สวัสดิ์คืนะครับ

12 ตุลาคม 2009 12:33

เรื่อง: การลงทะเบียนรายวิชา เขียนแบบวิศวกรรม ปี ๑ เรียน อาจารย์สถาพร โภคา "หนูอยากรู้ว่าวิชาเขียนแบบ
วิศวกรรม จะเปิดให้ลงทะเบียนเรียนได้เมื่อไหร่คะ คือหนูต้องกลับบ้าน แล้วกลัวลงทะเบียนเรียนไม่ทัน
กลัวว่าตารางเรียนมีปัญหา อีกเรื่องค่ะอาจารย์ คือ หนูไม่ได้เข้าเรียน Introduction สองครั้งคือครั้งที่ ๑ และ ๒ หนู
จะมีสิทธิ์ได้ A ไหมคะ ปรบกวนอาจารย์ช่วยตอบกลับด้วยจะได้ไหมคะด้วยความเคารพอย่างสูงหากภาษาที่หนู
ใช้ไม่ถูกต้องหรือไม่สมควร หนูก็ขออภัยอาจารย์ด้วยนะคะจรัญญ์ สุดตา ultramanorn@hotmail.com

สถาพรตอบ ๑. กำหนดลงทะเบียน ดูในปฏิทินการศึกษา ที่ได้รับแจกวันปฐมนิเทศ หรือเว็บของมหาวิทยาลัย หรือ
งานทะเบียน วิชา ๑๓๐๕ ๑๐๑ ต้องได้ลงแน่นอน ไม่ต้องเป็นห่วง เพราะผมเป็นอาจารย์เจ้าของรายวิชา ทุกคน
จะต้องได้ลง ๒. ยังตอบไม่ได้ เพราะคะแนนสอบย่อยทั้งหมดของแต่ละคน ๑๕ ครั้ง จะถูกนำมาเรียงจากน้อยไป
มาก และคงจะเลือกเพียง ๗ ถึง ๑๐ ครั้งที่จะคะแนนมากที่สุด บวกกับคะแนนสอบครั้งสุดท้ายอีก ๒๐ หรือ ๓๐ (ยังไม่
ตัดสินใจ ขอคะแนนภาพรวมก่อน) คะแนนสอบ ซึ่งตรวจเสร็จแล้วส่วนใหญ่ทำได้ดี อยากให้มีคนได้เอ มาก ๆ
ตอนนี้ต้องกรอก และตรวจสอบคะแนนย่อยแต่ละครั้งเยอะมาก และเสียเวลามาก แต่ก็ต้องรอบคอบ และ
ตรวจสอบหลายครั้ง สวัสดิ์คืนะครับ

Date: Fri, 2 Oct 2009 13:06:23 +0700

กราบสวัสดิ์อาจารย์ที่เคารพครับ อาจารย์สาวยศินะครับ ผมอานัติ โยธา รุ่น ๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครับ ผมก็
คิดถึงอาจารย์มากเลยครับ อยากกลับไปเยี่ยมอาจารย์ครับ ยิ่งผมได้ทราบข่าวว่าภาควิชาเราจะจัดโยธาแห่งชาติ
ผมรู้สึกดีใจและตื่นเต้นมากครับ ซึ่งผมกำลังเร่งทำ Thesis เพื่อให้ได้ Abstract ให้ทันเดือนหน้าครับ
ปัจจุบันผมกำลังเรียน ป.โท สาขา CM อยู่ที่ลาดกระบังฯ ตุลาคมนี้ก็จะจบ Course Work แล้วครับ
ส่วนงานที่ทำอยู่ที่ระยองครับ ควบคุมงานก่อสร้างท่าเรือ Jetty ของ SCG ครับ ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงนะ
ครับด้วยความเคารพอย่างสูงอานัติ จันทร์เต็มดวง anutcivil@hotmail.com

สถาพรตอบ ครับ จำได้ครับจะไปเยี่ยมก็รีบไปเถอะ ก่อนที่ผมจะจากไป หรือไม่ก็จะได้ไปร่วมงานศพแห่งชาติ
แทนงานประชุมวิชาการโยธาแห่งชาติ ยังไม่รู้จะไปทำอะไรที่ไหนเลยสุขภาพอย่าเหมือนเดิมหรือกว่าเดิมและ
ครับถอยหลังเข้าคลอง แค่อ่าน Introduction และ Engineering Drawing นักศึกษาปีหนึ่งเกือบ ๓๐๐ คนก็แยแล้ว
สวัสดิ์คืนะครับ

ป.ล. อานัติ เคยเป็นนายชมโมสรณ์นักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หลังจบการศึกษา ไปทำงานที่ประเทศชูดาน
อยู่อารยธรรมของโลก ทำอยู่นานก่อนที่จะชวนเพื่อนคนอื่น ๆ ไป และทำอยู่นานจนหน้าตาเหมือนคนชูดาน
มากกว่าคนชูดานแท้ ๆ

อานัติ จันทร์เต็มดวงเมื่อจบการศึกษา สมัยที่ผมยังเป็นเพียงแค่นักเรียนช่างสอนหนังสือพิเศษ

อานัติกับเพื่อนร่วมงาน และผลงานที่ประเทศชูดาน

Date: Fri, 25 Sep 2009 19:12:48 +0700

หนังสือหมอบ้านขายไม่ออก รายงานประจำอาทิตย์ครับท่านคณบดี ขอรายงานสบายๆ ไร้สาระสักอาทิตย์เดียว ..
 ผมชอบเขียนหนังสือ เพราะชอบบันทึกความทรงจำให้ตัวเอง และเป็นการฝึกการเรียบเรียงระบบความคิดตัวเอง (ที่ยุ่งเหยิง) ให้เป็นระเบียบมากขึ้น และหนังสือทั้งหลายที่ เขียนและมีการพิมพ์ออกมา ก็ไม่ได้รับคำลิขสิทธิ์สักบาทเดียว อย่างชุดหนังสือหมอบ้านที่ทาง SEED เอาไปพิมพ์นั้น ก็ตกลงกับทาง SEED ว่า "คำลิขสิทธิ์ที่ผมน่าจะทำได้ทำอะไร ก็ขอให้ทาง SEED ออกเงินมาจำนวนเท่าๆกัน และตั้งเป็นกองทุน เอาไปซื้อหนังสือดีๆแจกโรงเรียนที่ขาดแคลนโอกาสทั่วประเทศ" ทาง SEED ก็ตกลงตามนั้น แล้วก็ตั้งกองทุนชื่อผมขึ้นมา (ซึ่งผมไม่เคยเห็นเงิน) แล้วก็ซื้อหนังสือให้เด็กทั่วประเทศสมาธิกว่าปีแล้ว เกือบทุกเดือนทาง SEED ก็จะส่งรายงานมาว่า เขาได้ส่งมอบหนังสืออะไรไปให้โรงเรียนในชนบทที่ขาดแคลนโรงเรียนไต่บ้าง ก็ทำแบบนี้กันมาโดยตลอดสิบกว่าปี เพราะคำลิขสิทธิ์ที่เป็นเงินหลายล้านบาทอยู่ครับ เป็นความสุขที่เกิดขึ้นทั้งนักเรียนไทย ทั้งซีเอ็ด และทั้งตัวผมเอง และเมื่อไม่นานมานี้ ลูกศิษย์คนหนึ่ง ก็ email มารายงานเรื่องหนังสือหมอบ้านที่ขายในขอนแก่นมาให้อ่านครับ ก็เลย attached file มารายงานให้ทราบแก่ซึ่งครับขอดเยี่ยม เทพธรรานนท์

ป.ล. ตอนนี้กำลังพิมพ์หนังสืออยู่เล่มหนึ่ง ราคาจำหน่ายเล่มละ ๖,๑๙๐,๓๓๓ บาท ครับ คอยติดตามนิดว่า ทั้งหน้าปกและวัสดุพิมพ์จะทำด้วยอะไร yodyiam@loxinfo.co.th

สถาพรตอบว่า กราบเรียนท่านหมอบ้านครับตั้งใจจะเขียนรายงานเรื่องหมอบ้าน เหมือนเหตุบังเอิญ วันอาทิตย์ที่ผ่านมา กระผมติดรถเพื่อนอาจารย์ไปทำธุระที่ขอนแก่น แวะ โสม โปร และร้านนายอินทร์ พลิกดูหนังสือหมอบ้านเล่มที่กระผมยังไม่เคยเห็น พร้อม ๆ กับดูหนังสือเล่มอื่น ๆ เพราะวิศวกรรุ่นน้องบอกว่า ทุกวันนี้ คนสร้างบ้านคนคุมงานปวดหัว และเป็นวิกฤต เพราะถูกเจ้าของบ้านกดตำรา ควบคุมวิศวกรอีกที ไหนจะหมอบ้าน คู่มือซื้อบ้าน คู่มือซ่อมบ้าน หากคิดจะมีบ้าน ใจผมนะสงสัยว่า หนังสือพวกนี้จะขายได้ดีหรือ ในยุคบ้านเมืองไม่แน่นอน เอาเงินที่ไหนมาสร้างบ้าน อาจเป็นเพราะเหตุนี้ ประกอบกับโลกร้อนแผละครับจึงทำให้ หนังสือประเภทบ้านกับต้นไม้ ทำบ้านเก่าให้น่าอยู่ บ้านสีเขียว ฯลฯ จะยังพอขายได้ด้วยความปลอดภัย ส่วนหนังสือราคาแพงผมได้รับแล้ว ลูกศิษย์และอาจารย์อื่นไปอ่านหลายคนแล้ว ผมคิดค่าเช่าคืนละ ๓๓ บาทครับ